

Nachtdienst

*"Diep in de nacht komt de bus ons ophalen.
Mijn dienst bij de Hoogovens zit erop. Eindelijk mag ik
naar huis.
Het is koud buiten. De ijsbloemen staan op de ramen.
Ik zak wat onderuit in mijn stoel.
Af en toe wordt er een plaatsnaam omgeroepen.
Ik woon in Castricum. Het is warm en ik dommel
langzaam weg.
'Heemskerk!' Ik schrik op en een paar collega's stappen uit.
'Tot morgen!' We rijden verder.
'Castricum! Uitstappen!' De deuren gaan open.
Ik beweeg maar kom niet overeind. Mijn sjaal zit vast.
Boos roep ik door de bus. 'Stop! Niet gaan rijden!'
De deuren gaan weer dicht.
Vloekend zit ik in mijn stoel.
Ik draai me om en probeer de knoop in de sjaal
te ontwarren.
Knoop? Dan zie ik de grijnzende gezichten achter me.
Nee, het is niet waar. Heb ik dat?
Alle mannen kijken me lachend aan. Zelfs de chauffeur kijkt
met een brede grijns op zijn gezicht achterom.
Ze hebben me vastgebonden, de knoop schiet los.
Ik kijk naar buiten en zie dat we nog lang niet in Castricum
zijn, geef de mannen een knipoog en pit weer verder."*

